

การอุทธรณ์

การอุทธรณ์ หมายถึง กระบวนการทางนิติธรรมในการบริหารงานบุคคลที่ให้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยขอให้มีการพิจารณาทบทวนการลงโทษอีกครั้ง

ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ คือ ผู้ถูกลงโทษทางวินัย ได้แก่ โทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ปลดออก และไล่ออกจากราชการ หรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการ

อนึ่ง กรณีที่ถูกดำเนินการทางวินัยแต่ยังไม่ถูกลงโทษจะอุทธรณ์ไม่ได้ เช่น อยู่ระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกพิจารณาว่ามีความผิดทางวินัยแต่ผู้บังคับบัญชาสั่งงดโทษให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือนแทน กรณีดังกล่าวจะอุทธรณ์ไม่ได้ เพราะถือว่ายังไม่ได้ถูกลงโทษทางวินัย แต่อย่างไรก็ตามหากเห็นว่าตนมีความคับข้องใจไม่ได้รับความเป็นธรรมอันเกิดจากการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว ก็สามารถร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับได้

หลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์

(๑) อุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือ และลงลายมือชื่อ ที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ โดยจะต้องยื่นพร้อมสำเนาแนบไปด้วย ๑ ชุด

(๒) อุทธรณ์ด้วยตนเองเท่านั้น จะมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนได้เฉพาะกรณีที่กำหนด เช่น เจ็บป่วยจนไม่สามารถยื่นเองได้ หรืออยู่ต่างประเทศ เป็นต้น

(๓) สารสำคัญของหนังสืออุทธรณ์ ต้องแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่า ได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้องเป็นธรรมอย่างไร เช่น ไม่ได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดแต่ถูกลงโทษหนักไป ไม่ได้มาตรฐาน และต้องแสดงข้อกฎหมายว่าการสอบสวนพิจารณาการลงโทษไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติของกฎหมายใด อย่างไรก็ตาม การสอบสวนไม่แจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ไม่ให้โอกาสชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เป็นต้น

ประเภทของการอุทธรณ์

(๑) อุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย

(๒) อุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการ

๑. การอุทธรณ์ : กรณีข้าราชการ

ข้าราชการผู้ถูกลงโทษทางวินัยหรือให้ออกจากราชการ สามารถอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) โดยอุทธรณ์เป็นหนังสือถึงประธาน ก.พ.ค. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง

ก.พ.ค.มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ และให้ดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุขัดข้องสามารถขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกิน ๒ ครั้ง โดยแต่ละครั้งต้องไม่เกิน ๖๐ วัน

ก.พ.ค. มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ โดยสั่ง

๑) กรณีอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย

(๑) **ไม่รับอุทธรณ์** : เช่น อุทธรณ์เกินกำหนดระยะเวลา ผู้อุทธรณ์มิใช่ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ เป็นต้น

(๒) **ยกอุทธรณ์** : เมื่อเห็นว่าการสั่งลงโทษดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย และระดับโทษเหมาะสมแล้ว

(๓) **ยกเลิกคำสั่ง และให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการเสียใหม่ให้ถูกต้อง** : เมื่อเห็นว่าการสั่งลงโทษดำเนินการไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) **ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง** : เมื่อเห็นว่าการดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายและผู้อุทธรณ์ควรได้รับโทษเบาลง แต่ถ้าเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะลดโทษต่ำกว่าปลดออกไม่ได้

(๕) **ยกโทษ** : เมื่อเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยถูกต้องตามกฎหมาย และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย

(๖) **แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม** : เมื่อเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม

๒) กรณีอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการ

(๑) **ยกอุทธรณ์** : เมื่อเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการได้ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายและเหมาะสมแก่กรณีแล้ว

(๒) **ยกเลิกคำสั่ง และให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการเสียใหม่ให้ถูกต้อง** : เมื่อเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการได้ดำเนินการไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ยกเลิกคำสั่งและให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ : เมื่อเห็นว่าคำสั่งให้ออกจากราชการถูกต้องตามกฎหมายและเห็นว่ายังไม่มีเหตุที่จะให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ

(๔) แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม : เมื่อเห็นว่าข้อความในคำสั่งให้ออกจากราชการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม

ทั้งนี้ ก.พ.ค. มีอำนาจให้เยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์หรือให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ได้ตามระเบียบที่ ก.พ.ค.กำหนด แต่อย่างไรก็ตาม ก.พ.ค. จะสั่งเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์ไม่ได้ แม้จะพิจารณาแล้วเห็นว่าพฤติการณ์การกระทำผิดของผู้อุทธรณ์ร้ายแรงกว่าโทษที่ได้รับก็ตาม เว้นแต่เป็นกรณีได้รับแจ้งจาก ก.พ. ตามมาตรา ๑๐๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ว่าสมควรเพิ่มโทษ ในกรณีเช่นนั้น ก.พ.ค. มีอำนาจวินิจฉัยให้เพิ่มโทษได้

เมื่อมีคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.แล้ว ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ต้องดำเนินการตามคำวินิจฉัยภายใน ๓๐ วัน นับแต่มีคำวินิจฉัย

อนึ่ง ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค. ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.

* คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) : สำนักงาน ก.พ. ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

กฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง

๑. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลักษณะ ๔ หมวด ๙ การอุทธรณ์
๒. กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

^๑ มาตรา ๑๐๔ บัญญัติว่า “ในการดำเนินการของ อ.ก.พ.กระทรวงตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๐๓ วรรคสอง หากผู้แทน ก.พ. ซึ่งเป็นกรรมการใน อ.ก.พ.ดังกล่าวเห็นว่าการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาหรือมติ อ.ก.พ.กระทรวง เป็นการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือปฏิบัติไม่เหมาะสมให้รายงาน ก.พ. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป และเมื่อ ก.พ.มีมติเป็นประการใดให้ผู้บังคับบัญชาสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตาม ก.พ. มีมติ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้ถูกลงโทษได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาต่อ ก.พ.ค. ในกรณีเช่นนี้ให้ ก.พ.แจ้งมติต่อ ก.พ.ค. เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์”

๒. การอุทธรณ์ : กรณีลูกจ้างประจำ

ลูกจ้างประจำผู้ถูกลงโทษทางวินัย สามารถอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ โดยอุทธรณ์เป็นหนังสือถึงประธาน อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง แล้วแต่กรณี ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง โดย

๑) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคที่ต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.จังหวัด

๒) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลางที่ต่ำกว่าอธิบดี ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.กรม

๓) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัด หรืออธิบดี หรือปลัดกระทรวง ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.กระทรวง

อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ โดยสั่ง

(๑) ยกอุทธรณ์ : เมื่อเห็นว่าคำสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้ว

(๒) ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง : เมื่อเห็นว่าการลงโทษไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงควรได้รับโทษเบาลง

(๓) งดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน : เมื่อเห็นว่าการลงโทษไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ

(๔) ยกโทษ : เมื่อเห็นว่าคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์การกระทำผิดวินัย

เมื่อ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง ได้วินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น และเมื่อได้ดำเนินการตามมติแล้วให้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

อนึ่ง กรณีลูกจ้างประจำถูกสั่งให้ออกจากราชการ ไม่มีบทบัญญัติให้อุทธรณ์ได้ เช่น ข้าราชการ ในกรณีลูกจ้างประจำถูกสั่งให้ออกจากราชการอาจอุทธรณ์คำสั่งได้ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ขั้นตอนการดำเนินงาน (ของกองการเจ้าหน้าที่ สป.กษ.)

๑) ตรวจสอบหนังสืออุทธรณ์ ว่าเป็นการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชา ระดับใด กล่าวคือ

๑.๑) เป็นคำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารภูมิภาคที่ต่ำกว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด

๑.๒) เป็นคำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลางที่ ต่ำกว่าอธิบดี

๑.๓) เป็นคำสั่งลงโทษของผู้ว่าราชการจังหวัด หรืออธิบดี หรือปลัดกระทรวง ทั้งนี้ จะตรวจสอบว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้หรือไม่

ก. ข้อ ๖๔ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของ ส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗

ข. กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ.๒๕๔๐) ออกตามความใน พ.ร.บ.ระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ค. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๑๐/ว ๒๑๕๙ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๒๖ เรื่อง การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ของลูกจ้างประจำ

๒) กำหนดแนวทางการดำเนินการ

๒.๑) กรณีตาม ๑.๑) หรือ ๑.๒) จะส่งเรื่องให้จังหวัด หรือกรมพิจารณา ดำเนินการ หากเป็นกรณีตาม ๓.๑) หรือกรณีผู้บังคับบัญชาต่ำกว่าปลัดกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ในสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้สั่งลงโทษก็ต้องดำเนินการตาม แนวทางต่อไป

๒.๒) ศึกษาวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการ ประกอบกับแนวทางการลงโทษที่เกี่ยวข้อง เช่น การดำเนินการทางวินัย และการสั่งลงโทษ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนตามกฎหมายถูกต้องครบถ้วนตามกรณีความผิดหรือไม่

๓) ตรวจสอบข้อกฎหมาย ตลอดจน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับ กรณีตามเนื้อหาของหนังสืออุทธรณ์

๔) สรุปผลการพิจารณาหนังสืออุทธรณ์ โดยพิจารณาข้อเท็จจริงจาก พยานหลักฐานทั้งหมดของทั้ง ๒ ฝ่าย ประกอบกับรายงานการสอบสวนทางวินัยของส่วนราชการ ต้นสังกัดและคำชี้แจงรวมทั้งพยานหลักฐานของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ ทำการ วิเคราะห์ข้อเท็จจริง และปรับเข้ากับข้อกฎหมายกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏ เพื่อทำความเข้าใจเสนอ

๕) เสนอความเห็น ต่อปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อประกอบการ พิจารณา

๖) นำเรื่องเสนอ อ.ก.พ.สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือ อ.ก.พ.กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณา

๗) การแจ้งมติ

๗.๑) กรณีการพิจารณาอุทธรณ์ตาม ๑.๓) แจ้งมติ อ.ก.พ.กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด และผู้อุทธรณ์ทราบ

๗.๒) กรณี อ.ก.พ.สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พิจารณาวินิจฉัย ให้แจ้งมติต่อปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และผู้อุทธรณ์ทราบ

๘) การบังคับตามมติ

๘.๑) กรณีตาม ๗.๑) ให้เสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สั่งการให้เป็นไปตามมติ

๘.๒) กรณีตาม ๗.๒) ให้เสนอปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์สั่งการ ให้เป็นไปตามมติ

* อ.ก.พ.กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ , อ.ก.พ.สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เลขที่ ๓ ถนนราชดำเนินนอก แขวงบ้านพานถม เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

กฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง

๑. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ หมวด ๗ การอุทธรณ์

๒. กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ.๒๕๔๐) ออกตามความใน พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

๓. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๒๗.๖/ว ๕๐ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๑ เรื่อง การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ของลูกจ้างประจำ

๓. การอุทธรณ์ : กรณีพนักงานราชการ

กรณีพนักงานราชการผู้ถูกลงโทษทางวินัย ไม่ได้มีกฎหมายหรือระเบียบกำหนดเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้โดยเฉพาะ จึงต้องดำเนินการตามขั้นตอนการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ ดังนี้

พนักงานราชการผู้ถูกลงโทษทางวินัย สามารถอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้ออกคำสั่งลงโทษภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ

ผู้ออกคำสั่งลงโทษทางวินัยพนักงานราชการ คือ หัวหน้าส่วนราชการ ซึ่งได้แก่ ปลัดกระทรวง อธิบดีหรือเทียบเท่า และผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นผู้ว่าจ้างพนักงานราชการ

ผู้ออกคำสั่งลงโทษ พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกิน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ โดยมีอำนาจ ดังนี้

๑) ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครอง : เมื่อเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

๒) รายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ : เมื่อไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน โดยให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่ได้รับรายงาน

ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ (ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ.๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙) กรณีคำสั่งลงโทษทางวินัย คือ

๑) ปลัดกระทรวง ในกรณีที่อธิบดีหรือเทียบเท่า และผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ออกคำสั่งลงโทษทางวินัย

๒) รัฐมนตรี ในกรณีที่ปลัดกระทรวงเป็นผู้ออกคำสั่งลงโทษทางวินัย

ขั้นตอนการดำเนินงาน (ของกองการเจ้าหน้าที่ สป.กษ.)

๑) ตรวจสอบหนังสืออุทธรณ์ ว่าเป็นการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ หรือไม่

๒) กำหนดแนวทางการดำเนินการ โดยศึกษาวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการประกอบกับแนวทางการลงโทษที่เกี่ยวข้อง เช่น การดำเนินการทางวินัย และการสั่งลงโทษเป็นไปตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนตามกฎหมายถูกต้องครบถ้วนตามกรณีความผิดหรือไม่

๓) ตรวจสอบข้อกฎหมาย ตลอดจน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามเนื้อหาของหนังสืออุทธรณ์

๔) สรุปผลการพิจารณาหนังสืออุทธรณ์ โดยพิจารณาข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานทั้งหมดของทั้ง ๒ ฝ่าย ประกอบกับรายงานการสอบสวนทางวินัยของส่วนราชการต้นสังกัดและคำชี้แจงรวมทั้งพยานหลักฐานของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ ทำการวิเคราะห์ข้อเท็จจริง และปรับเข้ากับข้อกฎหมายกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏ เพื่อทำความเข้าใจเสนอ

๕) เสนอความเห็น

๕.๑) ต่อปลัดกระทรวงเพื่อประกอบการพิจารณา ในฐานะผู้ออกคำสั่งลงโทษทางวินัย

๕.๒) ต่อรัฐมนตรีหรือปลัดกระทรวงแล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการพิจารณา ในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์

๖) แจ้งผลการพิจารณา ให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด และผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป

* รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์, ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เลขที่ ๓ ถนนราชดำเนินนอก แขวงบ้านพานถม เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

กฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง

๑. พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ ส่วนที่ ๕ การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

๒. กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ.๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙
